

maansen med 68, Dam med 60, Dinesen med 59 og Barfod med 44 Stemmer. (Poulsen 26 Stemmer).

Man gik derpaa til den næste paa Dagsordenen opførte Sag: Spørgsmaal om Fremme af den af Folkethingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds (Chr. Larsen) anmeldte Forespørgsel til Justitsministeren.

Uden Afstemning gav Thinget sit Samthkke til, at denne Forespørgsel maatte stilles.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Indbringelse ved Folkethingsmændene for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds og Aarhus Amts 2den Valgkreds af „Forslag til Lov om en Forandring i § 6 af Lov 23de April 1845 angaaende Opkjøb af Landmandens Producter“.

Timestad: Det Forslag, som jeg i Foræning med det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) herved tillader mig at indbringe, gaar ud paa, at den Ret, som hidtil har været tillagt de af de privilegerede Papirværkseiere anlagte Klubesamlere til at faldholde visse Smaagjenstande, som Synaale, Knappenaale, Fingerbøller og lignende Gjenstande, skal bortfalde fra den 1ste October d. A., saa at Papirværkseiernes Klubesamlere blive stillede paa lige Vilkaar med andre Klubesamlere. Skjøndt dette Forslag saaledes tilsyneladende er stillet mod Papirfabrikerne, er det dog ingenlunde udgaaet fra nogen Uvillie mod disse, som vi tværtimod ønske al mulig Fremgang og Udvikling; men Sagen er den, at den Forret, som Papirfabrikanterne saaledes have, er til væsentligt Afbræk for en anden Industri-reen, som vi mene har Krav paa ikke mindre Paaagtelse, nemlig Kradsuldfabrikationen. Da dette er et Forhold, som jeg ikke tør forudsætte er de fleste af de ærede Herrer bekendt, skal jeg tillade mig i al Korthed at sætte dem ind i Sagens Sammenhæng. Allerede i Begyndelsen af forrige Aarhundrede er der ved forskjellige Bevillinger af 1708, 1732 og flere blevet givet Papirværkerne, som det jo bestan-

dig har været Regeringens og Lovgivningsmagtens Opgave paa enhver Maade at begunstige og beskytte, en Ret til at maatte holde Klubesamlere omkring i Landet, Noget, som dengang ikke var Andre tilladt, altsaa til at holde omvandrende Klubesamlere, og senere blev det ved Cancelliskrivelse af 21de Januar 1815 bestemt, at de Klubesamlere, som antages af Papirfabrikanterne, maatte til Dmtustning med Klube omsøre Sy- og Knappenaale, Hægter, Maller, Fingerbøller og saadanne Ting. Senere blev det ved Forordningen af 23de April 1845, der handler om Landmandens Producter, i § 6. bestemt, at uberhyttede Personer kunde i det Omfang, som Politimesteren fandt det raadeligt, erholde Tilladelse af denne til at opsamle Klube, Been og saadanne Gjenstande, men det blev tillige bestemt, at disse Klubesamlere ikke som Papirværkseiernes Klubesamlere maatte faldholde saadanne smaa Gjenstande eller omsøre dem til Dmtustning med Klube, hvorefter Papirfabrikanternes Ret i saa Henseende blev, som det hedder, indtil videre opretholdt. Tilsyneladende kunde dette være meget godt, men i Virkeligheden stiller Forholdet sig factist saaledes, at den Forret, som Papirfabrikanterne have, har ført til, at hele Klubesamlingen udelukkende er kommen i Papirfabrikanternes Hænder, og det er et Forhold, som i høi Grad er til Skade for en anden Industri, som har arbejdet sig frem i Løbet af de sidste 20—30 Aar aldeles uden Beskyttelse, og som maatte netop derfor har vundet et saadant Omfang, at den vistnok for Dieblisset fuldkomment kan sættes ved Siden af Papirfabrikationen.

Der er rundt omkring i Landet anlagt jeg troer ialt 9 Kradsuldfabrikker, hvoraf nogle ere af temmelig betydeligt Omfang, og i hvilken Grad disse benytte Klube, ville de Herrer kunne gjøre sig en Forestilling om, naar jeg siger Dem, at en eneste Fabrik, en, der ligger ligeoverfor mig ved Kjærlighedsstien, har et aarligt Forbrug af Klube til et Beløb af mindst 50,000 Rb. Forholdet stiller sig nu saaledes, at Kradsuldfabrikanten, for at komme i Besiddelse af de Klube, som de bruge, til en nogenlunde antagelig Priis, have maattet henvende sig til Papirfabrikanterne med Bøn om